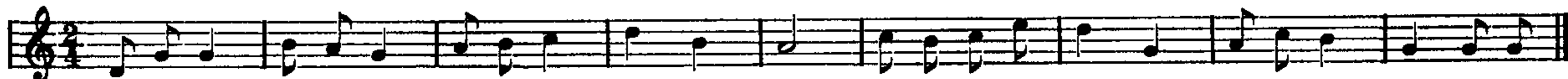

537. LÁSKA NESUDNA

1002.

V Ky-jo-vě na ro-hu, ja, v tom ra-dním do-mě, sú-di-já sy-ne-čka, že cho-dil k dí-vči-ně.

V Kyjově na rohu,
ja, v tom radním domě,
súdíjí synečka,
že chodil k děvčině.

Nesuďte, nesuďte,
vy kyjovščí páni,
co by nemiloval,
není tu z vás žádný.

Syneček miloval
podle své libosti,
dyž ste ho chytili,
máte na tom dosti.

538. CHUDOBA

1003.

Z Lichnova

Vle-tě-la hu-si-čka do na-še-ho dvo-ra, pověz mi, děvečko, pověz mi, děvečko, e-šli bys mne chtě-la?

Vletěla husička
do našeho dvora,¹⁾
[: pověz mi, děvečko, :]
ešli bys mne chtěla.

Vysoko vynaši,
zhůru sobě vedě,
a ja sem děvečka
chudobna pro tebe.²⁾

Ožeň se, synečku,
choť ja žita nĕmam,
ale ti ja přece
svadbeňku udĕlam.

Ja by tebe chtěla,
nědaju mi naši,
že se tva rodina
vysoko vynaši.

Tatičku, tatičku,
moc-li matě žita?
Ja se vam oženim
dněska lebo zitra.

Z žitečka jareho,
z chlebička režneho,
aby si něšidil
děvčata švarneho.

1) Letěla husička
bez jednoho pera,

na nizenku sedně.

Nĕboj se, děvečko,
ma mamĕnka stara,
ona ti něřekně
ani zleho slova.

2) co sem už, synečku,
vystala pro tebe.

Co sem už vystala
a ešče vystojim,
ešče se, synečku,
tvej mamĕnky bojim.

Jinak:

S vysokej stoličky

1004.

Chudobo, chu-do-bo, ty si mnĕ moc vin-na, šel by k nám sy-ne-ček, ne-dá mu ro-di-na.

Chudobo, chudobo,
ty si mnĕ moc vinna,
šel by k nám syneček,
nedá mu rodina.

že su já chudobná
pro něho děvečka.

Pro paní do Vídňa,
hrabĕnku bohatú,
ja, co chodívává
po ptáňú v sobotu.

Nedá mu rodina,
ta jeho matička,

Dyž su já chudobná
pro vašeho syna,
můžete si zajet
pro paní do Vídňa.